

عنوان مقاله:

تعیین ظرفیت برد گردشگری طبیعت در مناطق کوهستانی ایران نمونه موردی آبی نام، سردابی، لاریخانی و گاودیلانآبی وام، سردابی، لاریخاوی ی گایدیلان

محل انتشار:

اولین همایش سراسری محیط زیست، انرژی و پدافند زیستی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سمانه صادقی چهارده - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم محیط زیست - ارزیابی و آمایش سرزمین دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات اهواز

سحر رضایان - استادیار گروه علوم محیط زیست دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود

محمد دهمدار درگاهی - استادیار گروه علوم محیط زیست دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

خلاصه مقاله:

روند رو به رشد تقاضا و پذیرش طبیعت گردان و گردشگران در مناطق حساس و شکننده کوهستانی ایران طی سال های اخیر و عدم وجود برنامه ریزی مدون و جامع برای گردشگری این مناطق لزوم توجه خاص به این مناطق را تشدید کرده است. لذا در این مقاله، در راستای رویکرد توسعه پایدار گردشگری (طبیعت گردی) در مناطق کوهستانی ایران با استناد به روش ظرفیت برد گردشگری، آستانه ظرفیت پذیرش مناطق گردشگری کوهستانی آبی نام، سردابی، لاریخانی و گاودیلان واقع در منطقه دیلمان استان گیلان در بهار 1392 مورد بررسی قرار گرفته است. به این منظور ابتدا با استفاده از ادبیات موجود و نظر کارشناسان موضوع، شاخص های موثر در برآورد ظرفیت برد گردشگری منطقه تعیین و سپس با به کارگیری روش کمی TCC، تعداد گردشگرانی که می توانند به صورت فیزیکی، واقعی و موثر در منطقه حضور یابند، محاسبه شده است. طبق نتایج به دست آمده منطقه گاودیلان از ظرفیت بالاتر در پذیرش گردشگران برخوردار می باشد و در مجموع در این مناطق حجم گردشگران ورودی خصوصا در ایام تعطیل بیش از ظرفیت پذیرش بالفعل این مناطق می باشد. در ضمن با افزایش ظرفیت های زیرساختی و خدماتی می توان ظرفیت برد موثر این مناطق را افزایش داد.

کلمات کلیدی:

ظرفیت برد گردشگری، توسعه پایدار گردشگری، طبیعت گردی، منطقه دیلمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/264745>

